Ч. 231. Субота 24 (11) жовтня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — До ситуациї. — З австрийскої делеґациї.

В доповненю справоздана з передвчерашного засіданя подаемо конець великої дебати над справами санітарними.

Ректор пос. др. Марс яко референт комісиї предложив еї внесеня, що вимагають від правительства будови положничого заведеня в Кракові, а від краевого Виділу будови павільону пошестних недуг у Львові, приспішеня павільону полових недуг в Стрию, зреорґанізованя контролї над діяльностию окружних лїкарів, предложеня на найблизшій сесиї внесень про контролю над уживаною одїжию, розслїдженя справи обсервацийного відділу для умово-хорих в львівскім шпитали, скликаня анкети в справі реконструкциї краківского шпиталя, розслїдженя причин недостачі лікарів в краєвій службі та в справі орґанізациї низшої шпитальної служби.

Пос. Маривский мотивував в дискусиї над санітарним справозданем свою резолюцию на заснованє в краю двох санаторий для туберкулїчних недугах, а при тім ще вказував на потребу заведень для реконвалесцентів і нешкідливих хорих умово.

Пос. Мицельский домагав ся зміни § 96 шпитального реґуляміну в тім напрямі, щоби про случай смерти хорого повідомляла шпитальна управа зараз не тілько власти, але й найблизшу рідню.

Пос. Міхаловский заняв ся особливо кульпарківским заведенем для умово недужих. Відносини в тім заведеню, де інтерновано 2800 найнещасливійших людий, осоружні: обсервацийного відділу нема зовсім, так що пацієнта пакують відразу між божевільних. В заведеню нема також аптики. Лікарів незвичайно мало. Бесїдник витикає брак контролї компетентних чинників над тим заведенем і вимагає збільшеня лїкарского персоналу в Кульпаркові та підданя під єго власть вишколеної шпитальної прислуги.

На вчерашнім засїданю, по відчитаню петиций, причім посол Л. Винничук попирав петицию руского тов. „Шкільна Поміч“ в Станиславові о уділенє запомоги, передав краєвий Маршалок до відомости палати відповідь, яка наспіла від кардинала Мері дель Валя на привітну депешу, вислану до папи.

По приступленю до дневного порядку відослано до громадскої комісиї справозданє краєвого Виділу в справі дозволу повітовій репрезентациї в Бялій на затягнене позички на покрите коштів шпиталю в Бялій, а до комісиї виборчої реформи внесене пос. Лєа, Баталії і Рутовского в справі виборчої реформи, яке мотивував широко пос. Лєо. Бесїдник апелював до доброї волї і взаїмної уступчивости палати, аби праць над виборчою реформою не відрочувано, в сїй справі не повинно бути ані побіджених ані побідників. — По тім ведено дальшу дебату над санітарними відносинами в краю. Дискусия і сим разом прибрала дуже широкі розміри, бо на внесене пос. Тертіля дано можність промавляти всім, записаним до слова, бесїдникам, без того, щоби вибирати ґенеральних бесїдників.

Перший промавляв шеф санітарного департаменту краєвого Виділу, пос. Онишкевич стараючи ся головно ослабити заміти бесїдників, які критикували занепад санітарних відносин в краю.

Відтак говорив пос. Трач. Пос. Ціпсер обговорював справу будови шпиталя в Долині, а пос. Миронюк-Заячук обговорював здоровельні відносини на Підгірю та домагав ся заведеня специяльних шпиталів там, де особливо ширять ся венеричні недуги. Справу сю пору-

---

3)

Майстер Ґілле.

(З німецкого — Б. Целля).

(Конець).

По хрестї провів я мого похресника домів, то значить, забрав всїх разом на фіякра. Належало ся очевидно паню Ґілле поздоровити і передати їй заразом для похресника щадничу книжочку, хоч правда лиш з малою вкладкою. Молода чи радше старіюча ся мати прийняла нас дома в своїй найлїпшим одязї. Коли взяла дитину на руки, глядїла на неї з любовію і цїлувала раз по раз з сльозами в очах, появило ся на еї жовтім, костистім лици таке сяєво, що я не розумів, як могла менї та женщина видати ся бридкою.

Відтак поглянула на свого мужа, що гордо як ішпаньский ґранд з накритою головою опер ся спиною о кравецкий стіл і приглядав ся тїй трогаючій сценї про око байдужно.

— Но, тату — від коли дитина народила ся, кликали ся обоє взаїмно тату і мамо — чи був він чемний в церкві?

— І ще як! Ні чичирк! — відповів малий чоловічок і поглянув на мене, немов бя хотїв сказати: Очивидно моє вихованє!

Сим разом не могло обійти ся без того, аби я не сидїв на филистій софі, бо як хрестний отець еї сина видавав ся я пані майстровій в повні достойним займати то почетне місце.

Розглянувши ся замітив я відтак значну зміну в сутереновій комнаті. Замість давнїйшого малого і вузкого ліжка уставлено ліжко великаньских розмірів, що займало майже цїлу ширину комнати і пригадало менї своїм тяжким видом і простою грубою роботою ковчеґ Ноя. На малу хвилю повстало в менї підозрінє, що може бути майстер Ґілле сам зладив такий дивогляд — але ні. При своїм слабонькім тїлї і своїми коротенькими ручками не був би він в силї удвигнути навіть одної бічної дошки тої допотопної будови. Відтак розглянув ся я за колискою, але еї не було. І менї майже нехотячи вирвало ся:

— О, то ви не аби яку колиску справили для своєї дитини — цїлий дім.

Майстрова засьміяла ся.

— О колисцї, пане, нема бесїди. Я не могла би того перенести на собі, аби такий маленький хробачок лежав сам один, менї видавалось би, що він зовсім опущений. Коли не маю єго коло себе, не маю спокою, а так само і Ґілле.

Пані Ґілле поклала між тим обережно дитину на ліжко і уперла ся конче почастувати мене склянкою кави, яка вже давно була готова. Обі куми не могли прийти, бо були по полудни занятї, але вечером мали ще на годинку явити ся — оповідала майстрова. Попиваючи з правдивим геройством той темний напиток неможливого смаку, спитав я, чи думали они вже над тим, що має бути з хлопця.

Так, думали над тим, і то дуже. Бо відповідь майстра Ґілле звучала дуже рішучо: — Учений чоловік, сьвященик або що.

Я від зачудованя поставив величезну філїжанку так сильно на столї, що аж забренчала.

— Алеж, любий майстре, може було би лїпше заждати, чи дитина буде мати охоту і спосібности до науки?

— Чому би не мала мати? — спитав малий чоловічок, сягаючи по великий кусень булки. Чейже ми обоє не такі вже дурні, а хлопець чей не виродить ся. А охоту? Ну, хотїв би я того бачити, котрий не мав би охоти, коли родичі хочуть зробити з него великого чоловіка. Менї, на жаль, не діяло ся так добре і моїй жінцї ні. Обоє ми мусїли від дитинства тяжко працювати на хлїб. Але радо будемо й дальше мучити ся, аби дати нашій дитинї можність стати колись чимсь лїпшим — розумним, осьвіченим і богатим — бо такий учений чоловік може всїм бути, чим захоче.

В часї тої довгої бесїди майстра, як я від него ще нїколи не чув, вийшла з кухнї майстрова і обтираючи сльози зворушеня з очий, потвердила:

— Так, мусить стати ученим чоловіком.

Я глядїв на тих двоє простих людий, які в своїй любві і зарозумілости на потомка видавались менї великими, але й сьмішними заразом і думав, яка то велика і сьвята річ та любов родичів і родинні звязи. Але голосно сказав я, бавлячись про око рівнодушно блящаною ложочкою: — Ви, здаєть ся, навіть не подумали над тим, любий пане майстре, як ті всї пляни на вихованє вашої дитини проти-

шив з далеко більшим темпераментом та красномірічивостию також посол І. Сандуляк.

Опісля промавляли що пос. о. Сеник, Яблоньский, Тертіль, Стила і Старух, на чім загальну дебату замкнено. При фактичних спростованях забирали голос пос. Міхаловский, о. Сеник і Мерунович, після чого промовив референт пос. др. Марс.

Дебата над ловецким законом розпічне ся нині, а буджетова дебата в суботу. Реченець виборів членів краєвого Виділу ще не означений, бо польскі партиї ще не порозуміли ся між собою що-до кандидатів до краєвого Виділу.

Засіданє українско рускогo клюбу відбуло ся дня 21. жовтня вечером. На засіданю тім обговорено між иншими справу виборів до краєвого Виділу та з уваги на те, що вже на першім засіданю клюбу з 6. марта 1908 був на то становище десиґнований пос. І. Кивелюк та що не зайшли ніякі причини, котрі би в тім напрямі оправдували які-небудь зміни, порішено полишити ся при тій ухвалі та представити соймови п. Ів. Кивелюка яко кандидата клюбу на члена краєвого Виділу.

Вчера були у п. президента міністрів бар. Бека заступники німецких сторонництв на конференциї, котра мала познакомити бар. Бека з жаданями чеських Німців. Яко заступник аґрарців прибув кн. Адольф Аверсперґ. Участники конференциї набрали пересьвідченя, що поки що не прийде до ніякого рішенн бодай перед замкненем делеґацийної сесиї. В німецких кругах числять ся з можливостию опозициї Чехів в раді державній і длятого Німці хотять сполучити всі свої сторонництва. Ухвала в тій справі має запасти на повнім засіданю християньско-суспільного сторонництва. Як доносять часописи, правительство повитало би з радостию сполученє німецких сторонництв, позаяк бачить в тім противвагу ческим жаданям і гадає, що при сполученю сторонництво християньско-суспільне рішучо зробило би добрий вплив на радикальні німецкі партиї. — Neue fr. Presse доносить, як певну річ, що делеґациї будуть закриті значно скорше, як спершу думано, іменно вже в перших днях падолиста, а то длятого, що ситуация вимагає скорого скликаня ради державної. — Narodni Listy доносять, що ситуация заостряє ся і прийде до димісиї цілого кабінету. — Den каже, що доки в кабінеті остають люди спочуваючі з обструкциєю Німців в ческім соймі, доти не можна говорити о полагодженю кризи і о участи Чехів в кабінеті. — Bohemia доносить, що після заявленя бар. Бека Корона не думає о принятю димісиї ческих міністрів, а тим менше о димісиї цілого кабінету, а то головно з огляду на міжнародну ситуацию. Ціла криза, після Bohemi-ї, викликана личними справами в ческім таборі.

Австрийска делеґация радила вчера над буджетом маринарки. Перший промовляв справоздавець Швеґель і прилучив ся до висказів признаня, які віддано міністрови війни з причини сегорічного експозе, особливо що до уступу о военній маринарці і конечности еї розвитку. Перший раз лучило ся, що міністер війни присьвятив в своїй промові більшу увагу маринарці. Бесідник надіє ся, що під тим взглядом настане зворот до ліпшого і маринарка не буде більше легковажена. Бесідник підносить, що военна маринарка взагалі, а дунаєва фльотиля з окрема потребують безусловно підпори зі сторони делеґаций. За скорість і точність, з якою довершено мобілізациї дунаєвої фльотилі, належить ся признанє командантови маринарки. З вдоволенем підносить бесідник, що заряд маринарки перевів ухвалу делеґаций що до підвисшеня платні воякам маринарки і висказує єму за те подяку. По промові команданта маринарки ґр. Монтекуколі і переведеній дискусиї ухвалено буджет маринарки одноголосно.

Новинки.

Львів, дня 23-го жовтня 1908.

— **Справи особисті.** Преосьв. Владика станиславівский еп. Хомишин виїхав зі Станиславова на провінцию і перебуде там до вінця жовтня. — Прокуратор скарбу др. Енґель вернув з урльопу і обняв урядованє.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** подає до відомости: В наслідок натовпу товарів на лініях зелізничих, лежачих в обсягу дирекциї зелізниць північних можна надавати до тамошних стаций лиш слідуючі товари: Зьвірину живу і убиту, мясо і вироби з мяса, молоко, вироби з молока, хліб, печиво, солонину, товщі зьвіринні і ростинні, яйця, ярину, овочі, бараболі, дичину, риби, води мінеральні, бураки цукрові, відпадки з бураків цукрових і сирий цукор.

— **Перший виклад** дра Стеф. Рудницкого, доцента ґеоґрафії в рускою викладовою мовою, вібрав оногди по полудни значну скількість слухачів у малій салі фізичного інститута львівского університету при ул. Длуґоша. Нового доцента привитав іменем руских студентів акад. Волод. Ґеринович, висказуючи радість ізза тих користий, котрі рускі виклади ґеоґрафії принесуть нашій науці й нашій національній справі. Відповідаючи на сей привіт, др. Рудницкий висказав надію, що спільно зі студентами зможе працювати на ниві ґеоґрафії, якої вага для сьвітогляду и культури велика, та яка, на жаль, доси в нас майже нетикана. Після того др. Рудницкий проголосив свій перший виклад, у котрім представив становище ґеоґрафічної науки в загальній системі наук, а з окрема серед природних наук, та розпочав оголошений на сей піврік свій специяльний курс „фізичної ґеоґрафії". Як відповідь дра Рудницкого на привіт, так і єго виклад винагородили присутні оплесками.

— **Нові доценти.** II. Міністер просьвіти затвердив ухвалу професорів дотичних факультетів в справі допущеня ґімназияльного професора у Львові, дра Франця Крчка на приватного доцента славяньскої фільольоґії в польскою мовою викладовою на львівскім університеті, дра Володимира Верґановского на прив. доцента австрийского права і цивільної процедури з рускою мовою викладовою на львівскім університеті, а також в справі допущеня старшого комісаря державних зелізниць дра Кароля Вонторка на доцента приватного зелізництва на львівскій політехніці.

— **Галицка каса ощадности.** Краєвий Виділ предложив соймови внесенє, щоби вибрати на 3 роки членами виділу галицкої каси ощадности дотеперішних членів: дра Волод. Абрагама, професора університету, дра Яросл. Кулачковского, директора „Дністра", дра Волод. Ляя, соймового посла, дра Ад. Лілієна, шефа банкового дому, Ст. Незабитовского, властителя дібр і сойм. посла, Е. Пероживьского, ем. радн. краєвого виділу, Влад. Півоцкого, радн. висшого краєвого суду і дра З. Сковроньского, адвоката.

— **Перенесенє мощів** бл. п. Анатоля і о. Климентия Вахнянинів до родинної гробниці па Личаківскім кладовищи відбуло ся вчера рано. Крім близшої і дальшої родини Покійників зібрало ся на сей похорон значне число знакомих і почитателів бл. п. Анатоля Вахнянина. Товариства і інституції, в яких Покійник брав довгі літа першорядну участь в їх житю і діяльности, прислали своїх делеґатів. Між иншими були відпоручники збору професорів рускої ґімназиї, учительский збір Висшого музичного Інституту, відпоручники „Бояна", „Просьвіти", „Сокола" і ин. Межи духовеньством були о. ректор др. Жук, о. кат. Лициняк, о. префект Паньківский, о. Давидович, о. Яримович і кількох инших сьвящеників. По відправленю панахиди над домовинами при старім гробі і по відчитаню Євангелия перенесено обі домовини до нової мурованої гробниці на правім крилі кладовища. Підчас сего сумного чину похоронного спiвав гар-

---

лять ся вашим політичним поглядам. Атже у вашій державі будучности не буде ні пасторів, ні знатних, ні богатих людий! А чи хто буде учений, чи ні, то буде всьо одно. Отже длячого приносити такі жертви для академичних студий сина? Коли він вивучить ся навіть найпростійшого ремесла, буде він значити в державі рівнож тілько, що й учений чоловік.

Ґілле насупившись слухав і почав неспокійно порушати ся на своїм стільци. Але єго жінка аж немов би ссала з моїх уст слова і видко було по еї лици, як силувала ся зрозуміти, що я говорив. Коли я скінчив, обернула ся, мов би помочи глядїла, до свого мужа.

— Як же то, тату — чи той пан говорить правду?

Той під ясним поглядом жінки цілком змішав ся.

— Ей, богато о тім говорить ся на зборах і пише ся в ріжних книжках. Я по правді сказавши, не всьо то добре розумію, але мені здасть ся, що не зовсім так буде, як они говорять і так скоро до того не може прийти. Наш Франц, мамо, певно не дожив ще нового ладу на сьвіті! Можемо спокійно зробити з него ученого чоловіка.

— Але ваші засади, майстер Ґілле?

— Ах, що засади — відповів він, усьміхаючись добродушно. — Чує ся і говорить ся не одно, носить ся також червону кравату, але барикадів я ще не будував.

Майстрова стояла все ще задумана і видко було по ній, як еї мозок працював. Нараз відозвала ся:

— А ти дай вже собі спокій з такими річами — тепер і на все. Мені здасть ся, що я маю право сказати своє слово. І всї дурниці вибий собі з голови, прошу тебе! Що мені з того, що в державі будучности буде нам ліпше, коли наша дитина буде терпіти і нічого з неї не буде — чи ти не маєш вже ніякого чувства для того бідного хробачка?

Майстер Ґілле дуже завстидав ся.

— Що до того, мамо, то я гадав, що...

— Доси очивидно ти був цілком добрий для него. Але коли ти вдаєш ся з людьми, що раді би всьо перевернути до гори ногами — ні, Ґілле, дай собі з тим спокій!

Позаяк Ґілле мовчав, уважав я своїм обовязком вступити ся за него.

— Не ганьбіть мужа, пані Ґілле — відозвав ся я поважно. — Який він добрий і щирий для вас і для вашої дитини, то — здасть ся мені — він вже аж надто доказав. А що до єго політичних пересьвідчень, то він лиш пусті оклики з цілої суспільної науки похопив, а золотого зерна не розкусив. Підвалинами держави будучности, якої і я надію ся, будуть: Любов людий і справедливість. А де они суть, там ніколи не вигаснуть найбільші сьвятощі людского житя: родина, любов родичів і вдячність дітий. І тому не журіть ся, пане майстер і ви пані майстрова, виховуйте вашу дитину на доброго чоловіка, котрий би чогось пожиточного научив ся, а прийде чи тепер чи в державі будучности до чести і значіня.

Пані майстрова приложила запаску до очий і кивала притакуючи головою. Ґілле мовчки подав мені руку. Відтак я чим скорше попращав ся, аби не бути примушеним випити ще другу філіжанку кави.

* * *

Коли майстер Ґілле прийшов до мене по кількох тижднях, був трохи мовчаливий, але не мав вже червоної кравати. То мені вистало і я не питав більше. І думку, аби з хлопця зробити ученого против его охоти і спосібности, надію ся вибити єму з голови при помочи розумної і енерґічної его жінки, що вже давно не видає ся мені такою бридкою. Але що мій похрестник стане колись порядним чоловіком і пожиточним членом людскої суспільности, о то я вже подбаю всіми силами.

но хор питомців духовної семинариї. До гробниці вложено також кілька вінців, а між иншими один вінок в виді ліри зі всіма лентами, які зложено на домовині бл. п. Анатоля Вахнянина при похоронах.

— **Дрібні вісти.** На шкарлятину занедужало у Львові дня 20 с. м. 2, подужало 13, умерло 1, а позістало в лїченю 213 осіб. Пошесть зменшає ся. — На ул. Скарбківскій знайшов Йос. Квасняк замешкалий при ул. Йосифа ч. 4 чорний шкіряний полярес з готівкою 60 К банкнотами і кількома иншими дрібничками. — З койця на подвірю реальности при ул. Городецкій ч. 141 вкрадено вчерашної ночи п. Теоф. Новакови 5 индиків вартости 40 К. — Новий будинок почтовий має бути вибудований у Львові до 1914. Будинок сей стане на ґрунтах гр. к. капітули при площи сьв. Юра.

— **Репертуар львівского руского народного театру в Станиславові** (Саля тов. ім. Монюшка. Початок представленя о год. 7·30 вечером).

В суботу, дня 24 с. м. „Барон циганів", оперетка в 3 діях Штравса.

В неділю, дня 25 с. м. „Серед бурі", історичні картини зі співами в 5 діях Грінченка.

— **Про дефравдацию Вайсмана** в Związk-у кредитовім, котрий тепер находить ся вже в ліквідациї, подають ще слїдуючі подробиці. На слїд дефравдациї впав перший адв. др. Равх і приневолив Вайсмана признати ся до вини. Вайман дефравдував від самого початку, а був такий спритний, шо не стягав на себе нїякого підозріня. Касові книжки вів у найбільшім порядку, а манїпулював лише векслевим портфелем. Мав ключі від каси у себе, приходив до бюра по полудни, коли нікого не було, брав з портфелю векслї, реескontував їх в банках, гроші ховав до кишенї, а сторонам виплачував з фондів „Związku". Крім того користав також з щадничих вкладок. Мимо жертв двох директорів і членів надзираючої ради, котрі зложили 25.000 корон, а також декларували удїли в кво ті 80.000 корон, „Związek" не може дальше еству. вати з причини недостачі фондів. На зборах, як і відбули ся сими днями, застановляли ся лише над тим, чи розвязати его дорогою конкурсу, чи ліквідациї. Вибрано сю другу яко дешевшу і для удїловців кориснїйшу. Ліквідатором вибрано дра Адольфа Лїлїена, явного спільника фірми „Сокаль і Лїлїен".

— **Нещасливі пригоди.** Інжинїр п. К. Ф. замешкалий при ул. Зибликевича ч. 41, вернувши в ночи з театру, заткав піч і положив ся спати. Коли дозорець вчера рано не міг его добудити ся пуканем до дверий, виважено двері і застано его непритомного на постели. Завізвано поготівлю ратункову і аж тій удало ся по довшім часї привести загорівшого до притомности. — Страшна пригода стала ся в Сїняві, сяніцкого повіта. Селянин Васько Романчук, їдучи з лїса з деревом, впав разом з возом у пропасть і забив ся.

— **Зима,** яка заскочила нас так несподівано, все ще держить, хоч сила еї зачинає потрохи слабнути і сніг хоч поволи топить ся. Але то в містї межи мурами а на полях мороз держить. Наслідки так скорої зими дають ся вже відчувати. Молоко вже значно подорожіло, бо й трудно его доставити і худоба терпить значно з причини браку паші, котрої і мало і не можна ще було заосмотрити ся нею в більшій скількости а до того ще й бураки не викопані. — З Гуцульщини пишуть під датою 20 с. м.: У нас в горах паде від півтора доби сніг при 3 і пів степенях Ц. морозу. Сего дня сніг над Черемошем сягає 20 цм. а у верху звиш 50 цм. Більша часть бараболї, капусти і др. огороднини майже вся під снігом. Гуцули заходять у голову, бо не то що погибок на маржину з браку паші, але й на люди йде погибок з браку хлїба.

Та й з инших країв надходять подібні невідрадні вісти. В долїшній Австриї місцями було сими днями до 5 степенів морозу а навіть і більше. В Гохляйтен і Ґісгібль стояча вода покрила ся була вже грубим майже на цаль ледом. Селяни в долїшній Австриї так само як і наші у великім клопотї, бо капуста і бураки стоять ще в поли і померзли. — З Берлина доносять, що там і в охрестности було дня 20 с. м. 7 степенїв морозу а стояча вода покрила ся ледом.

Телеґрами.

Відень 23 жовтня. Президент кабінету бар. Бек виїхав вчера в ночи до Будапешту.

Відень 23 жовтня. Нинї перед полуднем відбуло ся тут торжественне відкрите гігієнїчного інститута в присутности міністра справ внутрішних ґр. Бінерта, президента палати послів др. Вайскірхнера, шефа секциї др. Цьвіклїньского і численних професорів унїверситету.

Брукселя 23 жовтня. Вчера около 12 год. в ночи внаслїдок т. зв. короткої злуки вибух огонь на дасї тутешного уряду почтового. Огонь знищив дроти телеґрафічні межимiского получення. О годинї чверть на 2 огонь зльокалїзовано.

Берлин 23 жовтня. Сербский міністер справ заграничних Міланович в розмові з сотрудником „Lokal-Anzeiger-a" заявив, що бажанем сербского народу єсть, щоби признано его власні претенсиї і запоруку найжизненнїйших інтересів сербскої держави і народу. Чи то стане ся на конференцї, чи в дипльоматичній дорозї, се для Сербії байдужне. Грозяча небезпечність війни минула. Міланович заперечив також, мов би сербский наслїдник престола виступив против батька.

Константинополь 23 жовтня. Якісь плякати, що то нїби мали грозити християнам різнею, не відшукала полїция, анї особи приватнї. На жаль доносить „Jeni Gazetta", мов би то явили ся у неї в редакциї улеми і заявили, що виділи якогось польского жида, котрий розносив ті плякати. Жида того набили, але пустили на волю. Плякати молодотурків остерігаючі людий перед тими плякатами підбунтовуючими до різнї християн, викликали добрі наслїдки. Нові обави настали внаслїдок чутки, мов би три баталїони стрільців, а навіть цїла дивізия мали тут прибути із Солуня а відплисти мали три панцирні кораблї, котрі стояли недалеко порту.

Білград 23 жовтня. Вчера перебуваючому тут специяльному посланникови кн. Чорногорского, ґен. Вукотічеви зроблено величаву овацию. Студенти явили ся зі смолоскипами і хоругвами перед помешканем Вукотіча, а ректор унїверситету Докіч виголосив бесїду, в котрій згадуючи о борбах за свободу завізвав до братної любови оба народи.

Краків 23 жовтня. До суду карного відставлено асистента почтового Станислава Якубовского за дефравдацию у відділї видаваня пересилок почтових около 2000 К. Батько арештованого зложив на покрите тої суми 500 К.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·48, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·29,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·48

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Кархевецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні напери і монети по найдокладнійшим дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховatня цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі почнив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).